

Azalea. — Hierbij een afbeelding van mijn grootbloemige, helderroze azalea, die veer-

Foto J. VAN DER WORM, Bilthoven.

tien jaar geleden als flinke plant gekocht werd, en thans uitgegroeid is tot een boompje met kroon van 80 cM. breedte. De 30 cM. hooge pot gaat schuil achter afhangende takken. De plant bloeit elk jaar, staat winter en zomer in een gewone serre en krijgt eens per jaar verdunde oude koemest; verder wordt er niets bijzonders aan gedaan. Ze houdt van licht en vraagt veel water. Beschutting voor felle zomerzon en 's winters wat waterdamp heeft ze ook noodig; dat laatste wordt bereikt door op de kachel, die in de aangrenzende kamer van Oct. tot Mei dóórbrandt, steeds een plat emaille bakje met watergevuld te houden. Alle kamerplanten zijn daar dankbaar voor!

Bilthoven.

JO DAEMEN.

Kruisbekken. Den 26sten Juli verscheen er in de Doornsche Courant een stukje over het waarnemen van vluchten kruisbekken in de bosschen te Doorn. Daar ik mijn vakantie aldaar doorbreng, ben ik op mijn wandelingen onmiddellijk op die vogels gaan letten. Reeds den 29sten Juli vond ik aan den Leersumschen weg bij de Sandenburgerlaan onder eenige

sparren den grond als bezaaid met kegels. Een paar van die kegels oprapende om ze nader te bekijken, zag ik een vogel op den grond, die vergeefsche pogingen deed om op te vliegen, zoodat ik hem gemakkelijk grijpen kon. Het was een kruisbek; een jong mannetje. De vleugels en de pooten van het dier waren ongeschonden, doch bij nader onderzoek bleek mij, dat het een wonde had in de borst. Ik heb hem dien dag in een kistje gehouden. Het dier voelde zich blijkbaar niet ziek en deed zich te goed aan de zaden uit de kegels, die ik had meegebracht, zoodat ik goed kon zien, hoe het daarbij te werk ging. De wonde was toch ernstig en het dier is 's avonds gestorven. Hij had den ganschen dag gelegenheid gehad om weg te vliegen, als hij gekund had.

Den 4den Aug. zag ik in het Hirtler bosch eenige exemplaren, waaronder mooie, roode mannetjes. Den 5den Aug. 3 á 5 exemplaren in den tuin van ons huisje aan den Prins Hendrikweg. Den 6den Aug. een vlucht van 20 á 30 in het Hirtler bosch, druk bezig de kleine dennekegels te bewerken, zoodat de grond weldra bezaaid lag. Daar er telkens af en aan vlogen en ik later ook op andere plaatsen de sporen van hun verblijf vond, was het niet uit te maken, hoeveel er zich toen wel in genoemd bosch bevonden. Het was een eenig gezicht, vooral die schitterend roode mannetjes in het zonlicht.

Een jongen, die zich ook in het bosch bevond, vertelde mij, dat hij in de bosschen bij Amersfoort vluchten gezien had, die samen minstens 300 stuks telden. Hij kende ze wel, want bij een vroegere gelegenheid had hij in opdracht van een mijnheer er een paar met den lijnstok gevangen (getipt).

Daar de dieren absoluut niet schuw waren, konden wij ze met het bloote oog goed

waarnemen en met een eenvoudigen kijker zelfs best. — Den 7den Aug. zag ik één exemplaar aan den ouden Arnhemschen weg; die dieren verspreiden zich dus ook wel, en blijven niet in vluchten bij elkaar.

Mijn dochttertje, die me vergezelde, sprak bij voorkeur van dennepapegaaien.

Nu ik toch schrijft, kan ik ook even melding maken van het groote aantal koolmeezen dezen zomer. Ze komen bij ons aan de tuindeur, soms tien te gelijk, de gepelde pinda's uit de hand eten, zeker ook al, nu door het regenachtige weer minder insecten te krijgen zijn. Sommige komen daartoe de kamer binnenvliegen. Ook het aantal vliegenvangers, roodborstjes, roodstaartjes en vinken is buitengewoon groot. Daarentegen zie ik weinig of geen van de andere meezensoorten, als b.v. de staartmees, die twee jaar geleden, bijzonder talrijk was.

Om van de vogels af te stappen: Ook een eekhoorn komt aan de deur zijn pinda's halen en 's avonds om half tien een egel zijn schoteltje melk

De bosschen staan vol paddestoelen; zeer talrijk is de eetbare Cantharelle. Ook vonden we een heel mooi koraalzwammetje. De plantengroei langs den spoorweg tusschen Maarn en Maarsbergen is schitterend. Blauwe klokjesgentianen, wammesknoopen, Scabiosa, Knautia, Hypericum (in twee soorten), wederik enz. enz. Voor een natuurhistoricus is, in weerwil van het regenachtige weer, toch nog veel te genieten.

Doorn, 8 Aug. '30.

L. DE VRIES.

Kruisbekken. — Thuis gekomen van mijn vakantie vond ik in aflevering 4 al mededeelingen over de kruisbekken. Na den laatsten datum in mijn vorig schrijven genoemd, zag ik ze nog alle dagen, eens op een wandeling van Doorn naar Driebergen langs den Ouden Arnhemschen Bovenweg in groot getal. Wat de samenstelling betreft, viel het mij op, dat er betrekkelijk weinig mannetjes bij waren en veel jongen. Wat het geluid aangaat, mijn dochttertje, die uw beschrijving had gelezen, haalde de messenleggers en rammelde ze door elkaar en we vonden dat u het geluid goed heeft weergegeven.

Harmoniehof 36III, Amsterdam.

L. DE VRIES.

Allerheiligenheide. — Den 27en October j.l. deden de Heer J. A. van Steyn, Inspecteur van het Staatsboschbeheer te Utrecht en ondergeteekende een inspectietoeltocht over de Eenerheide, onder de gemeente Norg, toen wij op de Eenerschans, eigendom van de „Stichting Oud Drenthe”, een donkergroene pol heide aantroffen, die volop bloeide.

Ik zond een takje aan Dr. Beijerinck te Wijster die mij als volgt bericht:

„Je vondst is schitterend! Het is de z.g. Allerheiligenheide (*Calluna vulgaris*, f. *Omnium sanctorum* Joh. Jansen). Deze vorm is ontdekt en beschreven door een naamgenoot, n.l. den Heer Joh. Jansen te Malden (G.) bij Mook, en wel in 1926. Nadien schijnt zij nooit ergens anders in ons land te zijn aangetroffen; ook niet door onze floristen. In de „literatuur is deze var., voor zoover mij bekend, nergens anders beschreven dan in De „Levende Natuur, Jrg. 31, pag. 370—373 en Jrg. 33, pag. 140—143. Beide stukken zijn van den Heer Joh. Jansen.

„Door deze vondst staan de vorige, in het gebied ten Z. van Nijmegen, niet meer op „zich zelf”.

De Houtvester bij het Staatsboschbeheer:

J. J. M. JANSEN.

Hoog- of laagveen. — In 1929 werd door het onderzoek van Mej. Dr. B. Polak uitgemaakt, dat, wat op de kaart in het Westen des lands als laagveen stond aangegeven, ontstaan uit riet en biezten voornamelijk, in werkelijkheid hoogveen was en voor het grootste gedeelte was samengesteld uit veenmos. Dat de hoogveenvegetatie bij de Liede, waar in 1910 Prof. Dubois al de aandacht op vestigde, dus geen laagveen was, waar toevallig hoogveenvegetatie op groeide.

Zoo staat ook op de kaart aangegeven, dat het veen bij de Beulakker en Belterwijde laagveen is. Ook hier groeit langs de Schutsloot op het land van den eigenaar Klaver bij elkaar: veenmos, een soort varen, braam, zonnedaauw en dopheide. In den winter gaan de bewoners van de Schutsloot „stobben trekken”, d.w.z. ze halen boomstammen, die onder het veen in het zand liggen, te voorschijn om voor brandhout te dienen. Dit nu is